

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

7Α ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Είναι γνωστό πόσο άνθει διεθνώς ή βιομηχανία καλλυντικών και πόσα ξοδεύει ο γυναικείος κόσμος στα λεγόμενα 'ίνστιτουτα αισθητικής'. Και όλα αυτά, για να καταπολεμηθῆ ὁ μεγάλος «ἐχθρός»: ...οἱ ρυτίδες και ἡ φυσική φθορά τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος!

* * *

Ἡ ἅγια ὀσιομάρτυς Παρασκευή, τῆς ὁποίας τὴν μνήμη γιορτάζουμε στίς 26 Ἰουλίου, ἦταν μιά νέα κοπέλα: και θά ἦταν πολύ φυσικό νά ἐνδιαφερόταν γιά τὴν ὁμορφιά της. Ἐπειδὴ ὁμως εἶχε χωνέψει καλά ὅτι ἡ ὁμορφιά τοῦ σώματος ἔχει... ἡμερομηνία λήξεως, γι' αὐτό φρόντιζε - πρῶτα ἀπὸ ὅλα - γιά τὴν ὁμορφιά, πού δέν μαραινεται: τὴν ὁμορφιά πού χαρίζουν οἱ ἀρετές και ἡ ὀλόψυχη ἀγάπη πρὸς τὸν Χριστό. Ἡ καρδιά της εἶχε «τρωθῆ» ἀπὸ τὸ κάλλος και τὸν πόθο τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτό ἀκριβῶς εἶχε... ἀδυναμία στὸν «καθρέφτη» τοῦ Προσώπου τοῦ Χριστοῦ και τοῦ ἁγίου Θελήματός Του! Συνήθιζε κάθε μέρα νά κοιτάζεται μέ τίς ὠρες σ' αὐτόν τὸν «Καθρέφτη» και νά κάνει αὐτοέλεγχο, γιά νά

ἐντοπίζει ἐγκαίρως και τὴν πιὸ μικρὴ ὑποψία ρύπου ἢ ρυτίδας στό πρόσωπό της: και ἔτσι νά φροντίζει νά τό κρατάει - ὅσο μπορούσε - καθαρό και ἀρυτίδωτο. Μᾶς τό βεβαιώνει και ἕνα τροπάριό της, πού λέει: **«Ρυτίδα ὄντως και σπῖλον σώματος μηδὸλως ἔσχες, καλλιπάρθενε...»**.

Ὅταν, ἐξ αἰτίας τῆς πίστες της, τὴν συνέλαβαν και τὴν πέταξαν στήν φυλακή, ὁ Χριστός τὴν ἐστήριξε και τὴν παρηγόρησε μέ ἕνα συγκλονιστικό τρόπο, πού ἀποκάλυψε ὀλοκάθαρα ποιός ἦταν ὁ «Καθρέφτης» και ποιὰ ἦταν τὰ «Καλλυντικά», πού χρησιμοποιοῦσε ἡ Παρασκευή γιά τὸν καθημερινό καλλωπισμό της: Ἐμφανίστηκε μέσα στήν φυλακή Ἄγγελος Κυρίου κρατώντας τὰ ὄργανα τοῦ Πάθους τοῦ Χριστοῦ! **Ἔνα φωτεινὸ Σταυρό, τὸν Κάλυμο, τὸν Σπόγγο και τὸν Ἀκάνθινο Στέφανο!**

- Νά λοιπόν! τῆς εἶπε ὁ ἄγγελος. Μὴν ἔχεις παράπονο! Σοῦ ἔφερα ἐδῶ τὸν «Καθρέφτη» και τὰ «Καλλυντικά» σου! Ἐδῶ τὰ ἔχεις πιὸ πολύ ἀνάγκη!

* * *

- Τώρα πού ἐτοιμάζεσαι νά συναντήσεις τὸν Νυμφίο σου, στολίσου ὅσο

Καλέσματα Καί μνύματα

Ὁ ἅγιος Παχώμιος λέει: Ὁ κόσμος μοιάζει μέ ἓνα σπίτι κατασκότεινο, μέσα στό ὁποῖο ζοῦν πολλοί ἄνθρωποι, πού παλεύουν μέσα στό σκοτάδι! Καί ξαφνικά φαίνεται ἀπό μιά μικρή τρυπίτσα κάποιο φῶς· μιά μικρή, ἐλάχιστη ἀκτίνα φωτός.

Τό σπίτι αὐτό συμβολίζει τήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου πού βρίσκεται βυθισμένος στό σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας, τῆς ζωῆς χωρίς Θεό! Τί κάνει ὁ Θεός; Στέλνει ἓνα μνύμα. Καί τό πρῶτο Του μνύμα εἶναι μιά ἀκτίνα φωτός. Γιατί μόνο τόσο; Γιατί τόσο λίγο; Γιατί θέλει νά δεῖ ἄν ὁ ἄνθρωπος: θέλει; ἐπιθυμεῖ; ποθεῖ τό φῶς του; Λοιπόν. Διερωτήσου! Θέλεις νά πᾶς κοντά του; Ἡ ἐπαναπαύεσαι στό μαλακό μαξιλαράκι, πού σοῦ προσφέρει τό ψέμα: Ἐδῶ εἶναι ὁ παράδεισος, ἐδῶ καί ἡ κόλαση. Μιά ζωή τήν ἔχουμε, νά μήν τήν διασκεδάσουμε;

Ἐκεῖνος, πού θά ἀρπάξει αὐτή τήν εὐκαιρία, τό μνύμα τοῦ Θεοῦ, τήν ἀκτίνα τοῦ θεῖου φωτός, εἶναι ἄνθρωπος πού ἔχει εἰλικρίνεια ἀπέναντι στό Θεό καί στό ἑαυτό του.

* * *

Ὁ Θεός μᾶς καλεῖ πολλές φορές νά γίνουμε πιό σοβαροί καί πιό συνειδητοί! Τά καλέσματα τοῦ Θεοῦ, ἄν θέλει κανεῖς τά βλέπει παντοῦ. Ἀκόμα καί σέ ἓνα λουλουδί! Καί αὐτό κάλεσμα Θεοῦ εἶναι. Τό ἄφωνο λουλουδί φωνάζει γι' αὐτούς πού ἔχουν αὐτιά, καί μᾶς καλεῖ σέ δοξολογία Θεοῦ.

Δυστυχῶς, ἐπειδή ἀπό τόν πόθο γιά καλοπέραση, εἴμαστε πωρωμένοι, αὐτά τά καλέσματα δέν τά καταλαβαίνουμε! Μένουμε σ' αὐτά ἀναίσθητοι. Δέν τά πιάνουμε!

Γι' αὐτό ὁ Θεός ἔστειλε τόν Υἱό Του, νά μᾶς καλέσει σέ μετάνοια καί ἐπίγνωση τοῦ θελήματός Του. Τί ἄλλο περισσότερο νά ἔκανε;

Δέχθηκε νά τόν ὀδηγήσουν στό δικαστήριο καί νά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο. Στό θάνατο πού καταδικάζονταν οἱ ἐγκληματίες. Καί πέθανε πάνω στό σταυρό ἀφήνοντάς μας νά καταντήσουμε τό σῶμα Του ὄλο μιά πληγή. Καί ὄλα αὐτά ἀπό ἀγάπη γιά μᾶς.

Ὁ Χριστός δέν μᾶς δίδαξε μόνο μέ λόγια.

← πίο καλά μπορεῖς!

- Στῆσε ἀπέναντί σου τόν **Σταυρό** τοῦ Χριστοῦ σάν «Καθρέφτη»! Θυμήσου ὅτι ὁ Νυμφίος σου Χριστός ὑπάκουσε στό θέλημα τοῦ Πατέρα Του ἕως θανάτου.
- Κοίταξε τόν **Κάλαμο**, πού Τόν κτυποῦσαν περιπαίζοντάς Τον, καί βάλε βαθειά μέσα σου πόση δόξα φέρνει κάθε ὀνειδισμός καί ταπείνωση χάριν τοῦ Χριστοῦ!
- Ἀκούμπησε στά χεῖλη σου τόν **Σπόγγο**, πού Τόν πότισαν ξύδι καί χολή, γιά νά σβῆσεις κάθε φιλόσαρκη διάθεση, καί γιά νά ἀποστραφείς ὀριστικά ὄλα τά ἡδέα αὐτοῦ τοῦ κόσμου.
- Φόρεσε, τέλος, τό **Ἀκάνθινο Στεφάνι**, γιά νά μπορέσεις -σάν «Βασίλισσα» πλέον - νά κυβερνᾶς τέλεια

τούς λογισμούς σου! Καί γιά νά «καρφώσεις» ὀριστικά τόν νοῦ σου στά ἀθέατα κάλλη τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ!

* * *

Μέ τέτοια «**καλλοντικά**» ἐτοιμάστηκε μέσα στήν φυλακή ἡ ἀγία Παρασκευή. Καί ἔτσι ἀξιώθηκε νά προσθέσει στό πανέμορφο πρόσωπό της καί τό ἀξεπέραστο κάλλος τοῦ μαρτυρίου, «**τῶ κάλλει τῆς ἀθλήσεως ἑαυτήν ωραΐσασα**»!

Μακάριος ὁποῖος ἀπλόχερα «ξοδεύει» χρόνο γιά τόν καθημερινό καλωπισμό τῆς ψυχῆς του, ἀξιοποιώντας τήν καθαρτική, ἀγιαστική καί λυτρωτική δύναμη τῆς Σταυρικής θυσίας τοῦ Χριστοῦ!

Ἀρχιμ. Β. Α.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΕΝΤΟΛΗΣ

Μιά διάσημη Γαλλίδα ήθοποιός, η Φανή Άρνταν, σέ πρόσφατη συνέντευξη της σέ έλληνική εφημερίδα (ΒΗΜΑ), είπε και τά έξής:

«Η έπιτυχία είναι κάτι, πού σχεδόν δέν τό καταλαβαίνεις. Ένώ στήν άποτυχία μπορείς νά δώσεις μιá εξήγηση λογική. Έπειδή ή άποτυχία σέ ξαναφέρνει αντιμέτωπο μέ τόν έαυτό σου. Έγώ, γενικώς, δέν τά μπορώ τά κομπλιμέντα. Τό κομπλιμέντο είναι σάν τό άρωμα. Τό βάζεις, μυρίζει για λίγο, σέ ευχαριστεί· και μετά τό συνηθίζεις και δέν σου μυρίζει πιά καθόλου· τό μυρίζουν μόνο οι άλλοι έως ότου εξαμμιστεί, όποτε δέν τό μυρίζει πιά κανένας. Μιά προσβολή όμως ή μιá βρισιά, όσο άδικη και νά είναι, είναι σάν ένα φώς πού μάς δείχνει στό σκοτάδι, τί θά έπρεπε νά είμαστε, ή τί θά έπρεπε νά είχαμε κάνει. Άρα βοηθάει περισσότερο. Είναι παράξενο. Κάπου είχα διαβάσει, ότι μιá διάσημη τραγουδίστρια δέν κρατούσε παρά μόνο τά γράμματα πού περιείχαν ύβριστικά ή προσβλητικά σχόλια για εκείνη. Και καταλαβαίνω, γιατί τό έκανε. Έπειδή ήθελε νά είναι συνεχώς σέ έγρήγορη».

* * *

Άκόμα βαθύτερα και καλύτερα είχαν

Μας αγάπησε μέχρι θανάτου. Έσφράγισε τήν αγάπη Του μέ τή σταυρική Του θυσία. Και μετά δέχθηκε νά μπει στόν τάφο. Η Ζωή μέσα στόν τάφο. Ο Θεός και Δημιουργός του κόσμου μέσα σέ μιá τρύπα τής γής. Αύτός πού έχει θρόνο Του τόν ουρανό κατέθηκε πίο κάτω κι από τή γή. Για μάς. Από αγάπη για μάς.

Και έμεις, εξακολουθοῦμε νά κοιμόμαστε; Και ό Θεός νά κτυπάει για μάς δυνατές καμπάνες! Μιά από τίς πίο δυνατές φωνές

καταλάβει τά παραπάνω σπουδαία διδάγματα, από τήν πείρα τής ζωής τους, οι άγιοι τής Έκκλησίας:

«Κάποτε ό άγιος Ίωάννης ό Κολοβός καθόταν έξω από μιá εκκλησία. Και τόν περικύκλωσαν οι άδελφοί και τόν έρωτούσαν για τούς λογισμούς τους. Βλέποντάς τον κάποιος τόν έφθόνησε και του είπε: Τό κανάτι σου Ίωάννη είναι γεμάτο δηλητήριο(!). Του λέγει ό άββάς Ίωάννης: Έτσι είναι, καλά τό λές· και αυτό τό είπες βλέποντας μόνο τά έξω· τί θά έλεγες αν έβλεπες και τά μέσα τής ψυχής μου;» (Τό Γεροντικό, ή, έκδ. ΑΣΤΕΡΟΣ, σελ. 45).

Πώς ό άγιος Ίωάννης έφθασε σέ τόση ταπείνωση ώστε νά ώφελείται (και νά ώφελεί άλλους!) άκόμη και από τήν κακή, φθονερή συμπεριφορά; Πολύ απλά, εφαρμόζοντας τήν έντολή του Χριστού:

Έγώ σας λέγω: Νά αγαπάτε τούς έχθρούς σας! Νά λέτε καλά λόγια για εκείνους πού σας κακολογούν. Νά ευεργετείτε εκείνους πού σας μισούν. Και νά προσεύχεσθε για εκείνους πού σας ζημιώνουν και σας κατατρέχουν. Έτσι θά γίνετε υιοί του έπουρανού Πατέρα σας (Ματθ. 5,44).

Η μαρτυρία μιás ήθοποιού, έχει ιδιαίτερη αξία για μάς. Γιατί, πολλές φορές λέμε: βαρειές οι έντολές του Χριστού. Και όταν ακούμε πνευματικά κατορθώματα σάν του άγίου Ίωάννου λέμε: Δέν είμαστε και άγιοι άσκητές! Νά, λοιπόν, πού μιá κοσμική γυναίκα όμολο-

του Θεού, είναι ή καμπάνα τής ένορίας μας. Μερικές, ή μάλλον πολλές φορές, δέν τήν ακούμε! Και γι' αυτό ό Θεός αναγκάζεται νά κτυπάει και άλλες καμπάνες: μέ θλίψεις και μέ δοκιμασίες.

Έμεις πότε θά μάθουμε νά τεντώνουμε τά αυτιά μας, νά ακούμε τήν φωνή του Κυρίου μας πού μάς καλεϊ κοντά Του;

Άρχιμ. Ίωήλ Ν.

ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ

Συχνά μās άπασχολεί, λίγο πολύ όλους, ή άπορία, τό έρώτημα:

Τί είναι ό Θεός; Πόσο μπορεί άνθρωπος νά Τόν καταλάβει; Σέ τί βαθμό;

* * *

Άπαντάει ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος.

Γιά μās ή γή είναι άπέραντη· μās φαίνεται άπέραντη! Καί ποιός μπορεί νά εισδύσει στήν τόση ποικιλία πού έχει, καί στά τόσα μυστικά της πού όσο τά έξερευνοούν οι έπιστήμονες, τόσο πιό πολλά καί πιό μεγάλα τά βρίσκουν;

Άπέραντη ή γή! Άνεξερευνητη! Καί άκατανόητη! Γιά μās. Γιά τόν άνθρωπο. Όσο σοφό καί άν φαντάζεται τόν έαυτό του.

Καί γιά τόν Θεό, τί είναι ή γή;

Μās λέγει ό άγιος Ίωάννης.

Ό Θεός όλόκληρη τήν γή, τόν γυρο τής γής, τόν κρατάει στήν χούφτα Του. Ή γή γιά τόν Θεό είναι ένα τίποτε, «ώς ουδέν» (Ήσαΐου 40, 22-23).

Τί όγκο έχει; πόσους τόνους ζυγίζει; πόσα κυβικά νερό κρατάει; πόσα πλήθη φυτών; πόσα είδη ζώων; τετράποδα, θηρία, έρπετά, πουλιά, ψάρια, ζωφία;

Καί ό Θεός τήν έφτιαξε, τήν έδημιούργησε, σέ χρόνο μηδέν! Πόσο «βασάνισε» τό μυαλό του, γιά νά τά έπινοήσει όλα αυτά, πού τρελλαινούν τούς «σοφούς» έρευνητές-φυσιοδίφες; Έποίησε τήν γήν ως ουδέν! Σέ χρόνο μηδέν. Καί μέ κόπο μηδέν. Καί μέ «δαπάνη φαιάς ούσίας» (θά λέγαμε μέ βάση τά δικά μας ανθρώπινα δεδομένα) πόση; Λέει ό προ-

γεί -χωρίς νά επικαλείται τό ευαγγέλιο- ότι οι έντολές του Χριστού πού τίς έφάρμοσαν στήν έντέλεια οι άγιοι, είναι «Φως πού μās δείχνει στό σκοτάδι τί θά έπρεπε νά είμαστε ή τί θά έπρεπε νά κάνουμε».

Άξίζει, χίλιες φορές, ακολουθώντας τά βήματα των άγίων, νά αγωνισθοϋμε γιά νά φθάσουμε -κατά τό δυνατόν- στήν δική τους πνευματική άνάπαυση καί άναψυχή.

Αρχιμ. Ν. Κ.

φήτης: Μηδέν! Σάν νά μήν έκαμε τίποτε!

Τί είναι λοιπόν ή γή μπροστά στον Θεό; Ένα τίποτε!

* * *

Καί δεν σταματάει σ' αυτά ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος. Καί διερωτάται· καί έρωτάει:

Καλά. Καί τά έθνη, τί είναι μπροστά στον Θεό; Πώς πρέπει νά τά βλέπουμε; Καί μάλιστα τότε πού τό παίρνουν «έπάνω τους» καί «τό παίζουν κοσμοκράτορες» καί θέλουν, νά ρυθμίσουν... νομοθετικά τήν... «μοϊρα» του Θεού! Καί νά βεβαιώσουν μέ... νομοθετική τους πράξη, άν πέθανε, ή ζει άκόμη!

Μās θυμίζει τά λόγια τής άγίας Γραφής: «Πάντα τά έθνη ως σταγών από κάδου ένώπιον αυτού» (Ήσαΐου 40, 15). Δηλαδή, μέ άπλά λόγια: Όλα μαζί τά έθνη, καί όλα τά έξι δισεκατομμύρια άνθρωποι, πού ζοϋν τώρα στήν γή, καί όλοι όσοι έζησαν από τήν αρχή μέχρι τώρα, μπροστά στον Θεό, δεν είμαστε, όλοι μαζί, μιά σταγόνα νερό!

Καί έρωτάει ό άγιος Ίωάννης:

Άν όλα τά έθνη μαζί δεν είναι μπροστά στον Θεό, παρά μιά σταγόνα νερό, πού χύθηκε από ένα κάδο, σύ άδελφέ, πού μεγαλοπιάνεσαι τί άντιπροσωπεύεις; τί «ποσότητα» είσαι;

* * *

Μήπως πρέπει νά αρχίσουμε νά χαμηλώσουμε τό «ισιο»;

Μήπως μās λείπει λίγη έπίγνωση;

Τί είμαστε;

Όσο πιό τρελλός είναι κανείς τόσο πιό ψηλά βάζει τόν έαυτό του.

† ό Ν. Μ

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ί. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεϋθ.: Αρχιμ. Νίκων Κουσιδής*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 1984

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ, 48100 ΠΡΕΒΕΖΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ 2011 * Άρ. Φύλλου 336* Έτος ΛΑ'

Διανέμεται δωρεάν * Εισφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

